MATLAB

Matlab jest językiem programowania, w którym zasadniczo występuje jeden typ danej liczbowej, a jest to macierz liczb zespolonych (szczególnym przypadkiem takiej macierzy jest liczba rzeczywista lub naturalna) w związku z tym nie deklarujemy rodzaju zmiennych. Dodatkowo możemy posługiwać się tablicami znaków "string", którym jednak poświęcimy tutaj mało uwagi. Matlab ukierunkowany jest na wykonywanie obliczeń i ich wygodną prezentację graficzną. Istnieje wiele bibliotek pozwalających na bardzo złożone obliczenia, które nie będą tutaj również omawiane.

Wybrane operacje na macierzach

W związku z tym, że Matlab jest ukierunkowany na operacje macierzowe posiada bardzo wiele funkcji operujących na macierzach. Wszystkie operacje podstawowe operują na macierzach

<u>Definiowanie macierzy</u> (zawsze w nawiasach prostokątnych)

A=[1 2 4.5 6; 2 5 3 7] średnik oznacza koniec wiersza, spacja rozdziela liczby w wierszu

B=[1 3; 4 5; 10 5; 3 6]

C=[1 2 3 ...

5 6 7] trzy kropki oznaczają kontynuację w następnym wierszu

D=[1 3 5

2 4 7] brak kropek jest traktowane jako koniec wiersza macierzy

E=[1:5;1:2:10] generuje macierz, w której pierwszy wiersz zawiera kolejne liczby od 1 do 5 (domyślny krok wynosi 1) a drugi wiersz zawiera liczby od 1 do 10 z krokiem 2 (krok może być ułamkiem)

F=eye(3) definiowanie macierzy jednostkowej (oczywiście wymiar 3x3)

G=ones(4) definiowanie macierzy jedynkowej (oczywiście wymiar 4x4)

H= linspace(0, 2,11) generuje 11 równomiernie rozmieszczonych liczb w zakresie od 0 do 2

Odwoływanie się do podmacierzy

B=A(i,j) elementy w i-tym wierszu i j-tej kolumnie

C=A(:,j) oznacza odwołanie się do j-tej kolumny

D=A(i,:) oznacza odwołanie się do i-tego wiersza

E=A(a:b,c:d) oznacza odwołanie do podmacierzy zawartej w wierszach od a do b i kolumnach od c do d

Funkcją przydatną jest funkcja w=size(A) która zwraca ilość wierszy i kolumn macierzy A (w –wektor dwu elementowy lub [w1,w2]=size(A), w1 i w2 odpowiednio ilość wierszy i kolumn)

Wybrane operatory macierzowe (wymiary macierzy dla poszczególnych operacji muszą być zgodne z ogólnie znanymi zasadami z matematyki)

C=A+B dodawanie macierzy

D=A-B odejmowanie macierzy

E=A+2 dodanie do każdego elementu macierzy liczby

F=A*B mnożenie macierzy

G=A*2 pomnożenie każdego elementu macierzy przez liczbę

H=A' transpozycja macierzy

I=A/B dzielenie macierzy

J=A^3 potęgowanie macierzy (możliwe również wykładniki ułamkowe)

Uwaga występują również operatory tablicowe

C=A.*B mnożenie tablicowe, kropka oznacza, że macierz wynikowa będzie zawierała na odpowiednich pozycjach iloczyny odpowiadających elementów w macierzy A i B

D=A./B dzielenie tablicowe (elementy z A dzielone przez elementy z B)

E=A.\B dzielenie tablicowe (elementy z B dzielone przez elementy z A)

F=A.^3 potęgowanie tablicowe (każdego elementu tablicy osobno)

Tablice mogą być argumentami większości funkcji:

A = [linspace(0, 2,50); linspace(0, 5,50)]

B=sqrt(A) zwraca tablicę pierwiastków

C=sin(A) zwraca tablicę sinusów

Operacje logiczne $(<,<=,>,>=,==,\sim=$ and, or, not)

C=A & B (równoważne "and(A, B)") zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A i B są niezerowe.

D=A | B (równoważne "or(A, B)") zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A lub B sa niezerowe.

E~A (równoważne "not(A)"

F=A<B zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A lub B spełniają podany warunek. Przykłady stosowania

Usuniecie z macierzy elementów mniejszych niż 100

x=x(x>100) zwraca wynik w postaci wektora elementów spełniających ten warunek Usunięcie liczb nieskończonych z macierzy

D=D(isfinite(D)) zwraca wynik w postaci wektora elementów skończonych

Wybór z macierzy tych kolumn, których trzeci wiersz ma element większy niż 2

L=x(3,:)>2

x=x(:,L)

lub skrótowo x=x(:, x(3,:)>2)

Funkcje zaokraglania

ceil –zaokrąglenie w górę

floor -zaokraglenie w dół

fix –zaokrąglenie ujemnych w górę a dodatnich w dół round –zaokrąglenie do najbliższej całkowitej

find(x)- zwraca indeksy niezerowych elementów macierzy

find(x warunek)- (np i=find(x<2)) zwraca indeksy elementów macierzy spełniających zadany warunek.

Skrypty i funkcje

Skrypt zbiór tekstowy zawierający instrukcje, nie posiada nagłówka, zmienne mają charakter globalny.

Funkcje – fragment programu identyfikowany nazwą, zmienne wewnątrz mają charakter lokalny chyba, że zostaną w specjalny sposób zadeklarowane jako globalne Sposób definiowania

function wartości-funkcji=nazwa-funkcji(par1,....parN) komentarz ciąg instrukcji

funkcja może być wywoływana bezparametrowo function []=fun() (nie pobiera i nie zwraca wartości)

function [A, B]=oblicz(V,t0,tk); -deklaracja nagłówka funkcji, wszystkie zmienne mogą być macierzami)

Wywołanie funkcji

[A, B]=oblicz(V,t0,tk) (jako parametry wejściowe można wprowadzić także wartości liczbowe)

Operacje na plikach

dir -zawartość aktualnego katalogu

cd – przejście do innego katalogu

save – zapisanie wszystkich zmiennych do pliku (save nazwa_pliku (w katalogu domyślnym), save ścieżka i nazwa_pliku

save ścieżka i nazwa_pliku i nazwy zmiennych

load – odczyt danych (analogicznie do save)

path – pozwala na dodanie ścieżki dostępu (np path(path,'c:\matlab5') tworzy nowa lokalizację gdzie automatycznie będą znajdowane skrypty matlaba)

Inne funkcje

% znak procent rozpoczyna komentarz w danej linii

; - średnik nie jest obowiązkowy na końcu linii, informuje on interpreter czy wynik danej linii ma być wyświetlony na ekranie (brak średnika powoduje wyświetlanie). disp('Podaj wymiary macierzy') wyświetla komentarz na ekranie

disp(A) wyświetla zmienną A na ekranie

n=input('Podaj ilość wierszy macierzy A: '); czyta macierz z klawiatury równocześnie wypisując informacje

Matlab ze względu na operacje macierzowe w większości nie wymaga zastosowania pętli (nie są polecane) jednak są one dostępne

while *warunek* instrukcje end

for i=1:n, instrukcje end

Funkcje graficzne

```
Rysowanie na jednym wykresie wielu funkcji
     subplot(m,n,p)
     m – liczba wykresów w pionie
     n – liczba wykresów w poziomie
     p numer wykresu
     subplot(2,1,1)
     plot(x)
     subplot(2,1,2)
     plot(y)
Istnieją również inne sposoby wywołania tej funkcji.
                             Opisywanie wykresów
xlable, ylable, title,
text(x,y,napis)- x,y współrzędne napisu
figure- tworzy lub aktywuje rysunek
id=figure- tworzy rysunek
id=figure(id)- aktywuje rysunek o identyfikatorze id
close- usuwa obiekt aktywny
close(id)- usuwa obiekt o podanym identyfikatorze
set- pozwala na ustalenie odpowiednich cech obiektu na rodzaj lub grubość linii
axis- pozwala na ustalenie zakresu skali na osiach
     figure;
     hh2 = plot(T1, pHe, t, y, 'w');
     set (hh2(1), 'LineStyle','-.');
     set (hh2(2), 'LineStyle','-');
     axis([0 20 6.6 8.6]);
     set (hh2, 'LineStyle','-','LineWidth',2.0); grid;
                             Trójwymiarowa grafika
[X,Y]=meshgrid(1:0.2:2, 1:0.2:2) % tworzenie siatki
Z=X+Y
mesh(X,Y,Z)-wykreślenie wykresu
view zmienia kierunek oglądania aktywnego układu współrzędnych
view(az,el) azymut i elewacja (standartowo az=-37.6 el=30)
```

Przykłady z komentarzem

% program wprowadzający dane (skrypt)

```
s="; % deklaracja pustego znaku
while ~strcmp(s,'t') % sprawdzenie warunku z zastosowaniem funkcji strcmp porównującej ciągi
% znaków
disp('Podaj przedział generacji funkcji') % wyświetlenie tekstu
a=input('Podaj początek przedziału: '); % czytanie z klawiatury wartości do zmiennej
b=input('Podaj koniec przedziału: ');
t=a:0.01:b; %generacja wektora liczb w przedziale od a do b z krokiem 0.01
s=input('Podaj wzór funkcji jednej zmiennej f(t): ','s'); % czytanie nazwy funkcji lub wyrażenia, które
%ma zostać wykonane
x=eval(s,"); % interpretacja odczytanego ciągu i wykonanie operacji matematycznych
h=figure; % stworzenie nowego okna graficznego o uchwycie zapisanym w zmiennej h
plot(t,x); % stworzenie wykresu w aktywnym oknie graficznym
disp('Naciśnij coś');
pause; % zatrzymanie programu
close(h); % zamknięcie okna o uchwycie h
disp('Dziekuję za współpracę');
s=input('Czy chcesz zakończyć t/n ?: ', 's'); % sprawdzenie warunku zakończenia pętli
end % słowo kluczowe kończące zakres pętli.
                                         % program macierz
% program napisany w stylu języka C, ponieważ w Matlabie całą macierz można wprowadzić jedną
% instrukcia
A=[]; % deklaracja pustej macierzy
B=\Pi;
while ~strcmp(s,'t')
disp('Podaj wymiary macierzy')
n=input('Podaj ilość wierszy macierzy A: ');
p=input('Podaj ilość kolumn macierzy A: ');
m=input('Podaj ilość wierszy macierzy B: ');
l=input('Podaj ilość kolumn macierzy B: ');
for i=1:n,
        for j=1:p, %stosowanie petli for
        st=['Podaj element macierzy A(',num2str(i),num2str(j),'): '];
        disp(st)
        A(i,j)=input(");
        end
end
for i=1:m,
        st=['Podaj element macierzy B(',num2str(i),num2str(j),'): ']; % konwersja liczby na znaki aby
% można wyświetlić cały tekst w jednej linii
        disp(st)
        B(i,j)=input(");
        end
end
A=A % instrukcja nie zakończona średnikiem powoduje wyświetlenie jej wyniku na ekranie
s=input('Podaj wzór wykonywanej operacji macierzowej A opreator B: ','s');
C=eval(s,")
disp('Naciśnij coś');
pause;
disp('Dziekuję za współprace');
s=input('Czy chcesz zakończyć t/n?: ', 's');
end
```

```
% Program obliczający dynamiczny przebieg C(t) napisany w stylu Matlaba - brak pętli
% przykład funkcji, która nie zwraca parametrów
% przykład wywołania oblicz(1,2,0.1,0.2,0,10) (nazwa pliku powinna być taka sama jak funkcji)
        V- objetość zbiornika [m3] %
                                         Vg - przepływ objętościowy
      C0 - stężenie początkowe w reaktorze %
                                                  C - stężenie na wejściu reaktora
function []=oblicz(V,Vg,C,C0,t0,tk);
global Vg V C % deklaracja zmiennej globalnej w funkcji
[T,X]=ode45('rown1',t0,tk,C0,0.000001); %funkcja standartowa do obliczania równań różniczkowych
clear global Vg V C % usunięcie zmiennej globalnej w funkcji
h=figure;
plot(T,X);
disp('Naciśnij coś');
pause;
close(h);
%%%% Konice programu
                                         % Funkcja rown1
function [Dx]=rown1(t,x)
global Vg V C
Dx=(Vg/V)*(C-x);
    % Program obliczający dynamiczny przebieg C(t) napisany w stylu C – zastosowanie petli for
function [C1,T]=obliczaj(V,Vg,C,C0,dt,t0,tk);
%Funkcja obliczająca przebieg czasowy stężenia soli w zbiorniku
% Sposób wywołania:
                                obliczaj(V,Vg,C,C0,dt,t0,tk) lub [a,b]=obliczaj(V,Vg,C,C0,dt,t0,tk)
%Gdzie:
%
        V- objetość zbiornika [m3] %
                                          Vg - przepływ objętościowy
      C0 - stężenie poczatkowe w reaktorze %
                                                  C - stężenie na wejściu reaktora
W=get(0, 'ScreenSize'); % odczytanie rozdzielczości monitora
C1=[C0];
tb=t0+dt;
T=[t0,tb];
c2=(Vg/V)*(C-C0)*dt+C0;
C1=[C1,c2];
n=round((tk-t0)/dt);
 for i=2:n
        c2=(Vg/V)*(C-c2)*dt+c2;
        C1=[C1,c2];
        tb=tb+dt;
        T=[T,tb];
temp2=figure('menubar','none','numbertitle','off','name',...
' Wykres ','position',W,'color',[0 0 0]); % ustalenie niektórych parametrów okna graficznego
h=plot(T,C1);
axis('on');
xlabel('t');
vlabel('C');
title('Wykres czasowy');
set(h,'lineStyle','-','lineWidth',2.0); % odwołanie się do obiektu o uchwycie h i ustalenie stylu i
% grubości linii
grid on % włączenie siatki na wykresie
```

Materiały do Laboratorium Programowania Obliczeń Komputerowych

Zadania do wykonania

- 1. Program obliczający wartości x, x², x³ dla liczby rzeczywistej x w przedziale [xp, xk] i zmieniającej się z krokiem dx>0. Program należy napisać korzystając z operacji macierzowych (bez użycia pętli programowych). Wyniki należy przedstawić na wykresie.
- 2. Program pozwalający na łączenie podanych trzech macierzy w następujący sposób:
- a) $\begin{bmatrix} A & B & C \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} D \end{bmatrix}$

b)
$$\begin{bmatrix} A \\ B \\ C \end{bmatrix} = [D]$$

c)
$$\begin{bmatrix} A & C \\ B & C \end{bmatrix} = [D]$$

Jeżeli macierze mają niezgodne wymiary to należy je dostosować uzupełniając wierszami lub kolumnami zerowymi. Macierze wejściowe i macierz wynikową wyświetlić na ekranie.

- 3. Program wczytujący macierz i obliczający sumy poszczególnych wierszy oraz kolumn.
- a) Obliczyć sumę wszystkich liczb dodatnich i ujemnych w macierzy.
- b) Obliczyć średnią liczb dodatnich i ujemnych.
- c) Transponować podaną macierz
- 4. Program obliczający wartości
- a) funkcji $y = \sqrt[3]{\sqrt{x-1} \sqrt{ax^2 + 9} + c}$ i wypisujący rozwiązania na ekranie
- c=0 x=1 a =-1 y=-1.41
- c=0 x=0 a=1 brak rozw.
- c=0 x=5 a=-1 brak rozw.
- c=3 x=1 a=0 y=0
- b) dla funkcji z punktu a narysować wykres w podanym przedziale [xp, xk] jeżeli w tym przedziale są punkty, dla których brak rozwiązania to należy przyjąć wartość 0 w tych punktach.